

HAtugatus Saxo ab ineunte ætate militiæ operam dedit, atq; hinc inde castra suæ gentis frequētando ob rei bellicæ peritiã sibi magnam auctoritatem comparauit. Accidit autem circa annum Christi quingētesimum uicesimum, ut Franci cum Thuringis grauissimum bellũ suscepissent. Cum autem Theodoricus Francorum rex ob Irmenfridi uirtutem Thuringos debellare non posset, Saxones Thuringorum hostes in belli societatem pertraxit, atq; iplis hoste uicto Thuringorum terras promisit. Cũ Saxones adessent, Franci præstantes corpore & animo uiros, diffusam scapulis cæsariem, & arma noua mirati sunt. Erant uestiti sa-

gis, & longis lanceis armati, stabant paruís scutis subnixi, atq; ad renes pugiones habebant. Tum quidam ex Francis dicebant, tantis amicis Francos non indigere. esse enim genus indomitum, & si præsentem terram possiderēt, eos procul dubio esse qui tandem Francorum potentiam destructuri essent. Id quod postea sub Ottonibus euenit. Cum autem postea Theodoricus & Irmenfridus inscijs Saxonibus fœdus inire, ac Saxones ea terra eijsere constituisent, Saxones indicio Thuringi cuiusdam, cui captum fortè accipitrem restituerant, id quod futurum erat commodè perceperunt. Erat tum in Saxonum castris Hatigatus miles ueteranus, sed uirili adhuc senectã uigēs, qui merito patriæ pater dicebatur. Is uexillum arripiens, quod apud eos habebatur, sacrum Leonis & Draconis, & desuper uolantis aquilæ effigie insignitum. Is dicebat: Hactenus commilitones Saxones nūquam fugere uidi, quid autem nunc futurum sit ignoro. Ego quidem certare didici, & artem fugiendi hactenus ignorauí. Itaq; statui hodie quoq; maiorum uestigia sequi, & hostem, antequam pacis articuli finiantur, aggredi, præsertim cum is de promisso fœdere securus in utranq; aurem dormiat, & prælio hodierno fatigatus nil tale suspicetur. quod si itaq; uestrum aliqui sint, quibus uirtus cordi est, me ducem sequantur. Hoc enim canum caput uobis deuoueo, si nō insignem uictoriam impetrauerimus. Eo dicto statim alij adsunt, & læto animo in hostem feruntur, idq; prima noctis uigilia. Ibi murum sine custo de uacuum superant, in urbem penetrant, & Thuringis occisis uictoriam memorabilem acquirunt. Postea ad Theodoricum in castra reuersi, ab eo laudati, & Thuringorum ditio-
ne (iuxta aliquos) in æternam possessionem donati sunt. Itaq; eam urbē cum adiacenti terra sorte distributam, Saxones tum primũ Hatugati uirtute inhabitare cœperunt. partem uerò Thuringorum, quos hostilis turbo non tetigerat, ad Septentrionem sibi beneuolentiã coniunxerunt, ac cum ijs pacem

& fœdera inierunt. Ursperg. in Orig. Sax. Verũ Albertus Crantzzius

hanc de Saxonibus accessiõnem non immeritò confutat, atque eos in Germania multò antiquiores, adeoq; indigenas fuisse docet.